

शान्ति सूक्तम्

आ नो भद्राः कृतवो यन्तु विश्वतोऽदृग्धासो अपरीतास उद्भिदः ।
देवा नो यथा सद्मिद् वृधे असन्नप्रायुवो रक्षितारो द्विवेदिवे ॥ १ ॥
देवानां भद्रा सुमतिर्ऋयतां देवानां रातिरभि नो नि वर्तताम् ।
देवानां सभ्यमुप सेदिमा वयं देवा न आयुः प्र तिरन्तु ञ्चवसे ॥ २ ॥
तान्पूर्वया निविदा ङ्मले वयं भग मित्रमिदिति दक्षमस्त्रिर्धम् ।
अर्यमणं वरुणं सोममश्विना सरस्वतीः नः सुभगा मयस्करत् ॥ ३ ॥
तन्नो वातो मयोभू वातु भेषजं त्रमाता पृथिवी तात्पिता धौः ।
तद् ग्रावाणः सोमसुतो मयोभवस्तदश्विना शृणुतं धिषण्या युवम् ॥ ४ ॥
तमीशानं ङगतस्तस्थुषस्पतिं धियंङ्ग्वमवसे ङ्मले वयम् ।
पूषा नो यथा वेदसामसद् वृधे रक्षिता पायुरदृग्धः स्वस्तये ॥ ५ ॥
स्वस्ति न ईन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।
स्वस्ति नस्ताक्षर्यो अरिष्टनेभिः स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥ ६ ॥
पृषदश्वो मरुतः पृश्निमातरः शुभंयावानो विदथेषु ङरमयः ।
अग्निर्ब्रह्मा मनवः सूर्यक्षसो विश्वे नो देवा अवसा गमन्निह ॥ ७ ॥
भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।
स्थिरैरङ्गैः स्तुष्टवांसस्तनूभिर्व्यशेम देवलहितं यदायुः ॥ ८ ॥
शतभिन्नं शरदो अन्ति देवा यत्रा नश्यका ङरसं तनृनाम् ।
पुत्रासो यत्र पितरो भवन्ति मा नो मध्या रीरिषतायुर्गन्तोः ॥ ९ ॥

- ऋग्वेद १.८९.९

धौः शान्तिरन्तरिक्षं शान्तिः पृथिवी शान्तिरापः

शान्तिरोषधयः शान्तिः ।

वनस्पतयः शान्तिर्विश्वे देवाः शान्तिर्भ्रतश्च शान्तिः

सर्वं शान्तिः शान्तिरेवशान्तिः सा मा शान्तिरेधि ॥

- शुक्लयजुर्वेद ३६.१७

अेवा ह्येव अेवा ह्यग्ने अेवा ईन्द्रः ।

अेवा हि पूषन् अेवा हि देवाः ॥

- सामवेद १०

पूर्णाभदः पूर्णमिदं पूर्णात् पूर्णमुद्व्यते ।

पूर्णास्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥